

दानिएलको पुस्तक - संख्या चवालीस

हराएका आधारशिलाहरूको अनावरण: विलियम मिलरका भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरू र एडभेन्टवादका अन्तिम दिनहरू

Jeff Pippenger

2024-01-08

एडभेन्टवादका चार पुस्तासम्म विलियम मिलरका आधारभूत सत्यहरू ढाकिएर राखिए। ती आधारभूत सत्यहरूको पुनर्स्थापना उनको दोस्रो स्वप्नमा प्रस्तुत गरिएको छ, र परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूले सम्पन्न गर्नुपर्ने कार्यको रूपमा बाइबल तथा भविष्यवाणीको आत्मामा बारम्बार पहिचान गरिएको छ। मिलरको स्वप्नले देखाउँछ कि जब धुलो झार्ने मानिसले ती रत्नहरू पुनर्स्थापित गर्छ, तब तिनीहरू सूर्यभन्दा दस गुणा बढी उज्याला भएर चम्कनेछन्।

मिलरको रूपरेखा मूर्तिपूजकतापश्चात् पोपवादका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूको पहिचानमा आधारित थियो, र थिस्सलोनिकीको दोस्रो अध्यायमा प्रेरित पावलको साक्षीले मिलरलाई उनको रूपरेखाका लागि आधार प्रदान गर्‍यो। त्यहाँ पावलले यो चिनाए कि मूर्तिपूजक रोमले पोपसत्तालाई शक्तिमा उदय हुनबाट रोकेको थियो, जबसम्म मूर्तिपूजक रोम हटाइएन। २ थिस्सलोनिकीमा पावलले Future for America को रूपरेखाका लागि पनि आधार प्रदान गरे, जब पावलले यो चिनाए कि उक्त अध्यायको “पापको मानिस” दानिएल अध्याय एघार, पद छत्तीसमा आफूलाई उच्च पार्ने राजाको रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतका दुवै आन्दोलनमा ज्ञानको वृद्धि थिस्सलोनिकीको दोस्रो अध्यायमा रहेको पावलको गवाहीसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित थियो भन्ने कुरा बुझ्नु अत्यावश्यक छ। सन् १७९८ मा, अर्थात् अन्तको समयमा, र साथै सन् १९८९ मा पनि, दानियेलको पुस्तकको मोहोर खोलियो, र यसरी तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ भयो। जहाँ दानियेलको पुस्तकको मोहोर खोलिन्छ, त्यहाँको इतिहासमा यस परीक्षाको प्रक्रियाले सधैं उपासकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ। अन्तको समयमा भएको ज्ञानको वृद्धिसँग सम्बन्धित रूपमा पावलका लेखहरूलाई बुझ्नु अत्यावश्यक छ, किनकि त्यही अध्यायमा पावलले चेतावनी दिन्छन् कि जसले “सत्यको प्रेम” ग्रहण गर्दैनन्, तिनीहरूले परमेश्वरबाट प्रबल भ्रम प्राप्त गर्नेछन्। यही प्रबल भ्रम दानियेल अध्याय १२ मा दुष्टहरूमाथि ल्याइने कुरा हो, जसले ज्ञानको वृद्धिलाई अस्वीकार गर्छन्। दुवै इतिहासमा, यो प्रबल भ्रमले सबैभन्दा प्रत्यक्ष रूपमा एडभेन्टवादलाई जनाउँछ।

“सतहभित्र देख्ने, सबै मानिसहरूको हृदय पढ्ने उहाँले, ठूलो ज्योति पाएकाहरूका विषयमा यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू आफ्ना नैतिक र आत्मिक अवस्थाका कारण न त दुःखित छन्, न त स्तब्ध भएका छन्।’ हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण आफ्ना घृणित कर्महरूमा आनन्दित हुन्छ। ‘म पनि तिनीहरूको भ्रमलाई नै रोज्नेछु, र तिनीहरूका डरहरू तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि मैले बोलाउँदा कसैले उत्तर दिएन; मैले बोलेँ, तर तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरा आँखाको सामुन्ने दुष्टता गरे, र त्यसैलाई रोजे जसमा म प्रसन्न थिइँँँ।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रबल भ्रममा पर्न दिनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्,’ किनकि तिनीहरूले ‘सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, जसद्वारा तिनीहरू उद्धार पाउन सक्थे,’ ‘तर अधर्ममा प्रसन्न भए।’ यशैया ६६:३, ४; २ थिस्सलोनिकी २:११, १०, १२।

“स्वर्गीय शिक्षकले प्रश्न गर्नुभयो: ‘तिमीहरू ठीक जगमाथि निर्माण गरिरहेका छौ र परमेश्वरले तिमीहरूका कामहरू स्वीकार गर्नुहुन्छ भन्ने ढोंगभन्दा मनलाई बहकाउन सक्ने अझ शक्तिशाली भ्रम कुन हुन सक्छ, जबकि वास्तवमा तिमीहरू सांसारिक नीतिअनुसार धेरै कुराहरू गरिरहेका छौ र यहीवाको विरुद्ध पाप गरिरहेका छौ? आह, यो ठूलो छल हो, मनमोहक भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूका मनमा अधिकार जमाउँछ, जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, जब उनीहरूले भक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र सामर्थ्य ठान्छन्; जब उनीहरू आफूलाई धनवान्, सम्पत्तिमा वृद्धि भएका, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएका ठान्छन्, जबकि वास्तवमा

उनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता हुन्छ।”

“आफ्ना वस्त्र निष्कलङ्क राखिरहने आफ्ना विश्वासयोग्य सेवकहरूप्रति परमेश्वर परिवर्तन हुनुभएको छैन। तर धेरैजनाले ‘शान्ति र सुरक्षा’ भनेर पुकारिरहेका छन्, जबकि तिनीहरूमाथि अकस्मात् विनाश आइरहेको छ। जबसम्म पूर्ण पश्चात्ताप हुँदैन, जबसम्म मानिसहरूले स्वीकारोक्तिद्वारा आफ्ना हृदयलाई नम्र बनाउँदैनन् र सत्यलाई येशूमा जस्तो छ त्यस्तै ग्रहण गर्दैनन्, तिनीहरू कहिल्यै स्वर्गमा प्रवेश गर्नेछैनन्। जब हाम्रा पङ्क्तिहरूमा शुद्धीकरण हुनेछ, तब हामी अब उप्रान्त निश्चिन्त भई यसो भन्दै घमण्ड गर्नेछैनौं कि हामी धनी छौं, धनसम्पत्तिमा बढेका छौं, र हामीलाई कुनै कुराको आवश्यकता छैन।”

“सत्यतापूर्वक यसो भन्न सक्ने को छ: ‘हाम्रा सुन आगोमा खारिएका छन्; हाम्रा वस्त्र संसारबाट निष्कलङ्क छन्’ ? मैले हाम्रा शिक्षकलाई तथाकथित धार्मिकताका वस्त्रहरूतर्फ आँल्याउँदै गरेको देखें। ती उतारेर उहाँले तल रहेको अशुद्धता प्रकट गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो: ‘के तिमीले देख्दैनौ, तिनीहरूले आफ्नो अशुद्धता र चरित्रको कुहिनेपनलाई कति दम्भपूर्वक छोपेका छन्? ‘विश्वासयोग्य सहर कसरी वेश्या भएको छ!’ मेरा पिताको घरलाई व्यापारको घर बनाइएको छ, यस्तो स्थान जहाँबाट दैवी उपस्थिती र महिमा प्रस्थान गरिसकेका छन्! यसै कारण त्यहाँ दुर्बलता छ, र शक्ति अभावमा छ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.

१८४४ मा जब एडभेन्टवादले मध्यरात्रिको पुकार घोषणा गर्‍यो, तब यो “विश्वासी सहर” थियो। १८६३ सम्म आइपुग्दा, यसले विलियम मिलरको सेवकाद्वारा स्थापित “जगहरू” लाई अस्वीकार गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गर्‍यो। जब उनीहरूले आधारभूत सत्यहरूलाई एकातिर राख्न थाले, र यसरी तिनीहरूलाई नक्कली रत्नहरू र सिक्काहरूले ढाक्न थाले, तब तिनीहरूले एउटा नयाँ जग निर्माण गरिरहेका थिए। जसले त्यो कार्य आरम्भ गरे, पूरा गरे, र निरन्तर गर्दै आएका छन्, तिनीहरूलाई अगमवाणीको आत्माको लेखनमा “महान् ज्योति पाएकाहरू” भनेर चित्रण गरिएको छ।

तिनीहरूसँग एक समय भएको “महान् ज्योति” मिलरको सपनामा त्यस सन्दूकभित्रका रत्नहरूद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो, जसलाई मिलरले आफ्नो कोठाको बीचमा रहेको एउटा मेजमाथि राखेका थिए, र जो “सूर्य” भन्दा अझ बढी उज्यालो भएर चम्किरहेका थिए। भर्खरै उद्भूत गरिएको खण्डमा सिस्टर ह्याइटले “महान् ज्योति पाएका” तर “आफ्नै मार्गहरू रोजेका” व्यक्तिहरूको पहिचान गर्नुहुन्छ।

तिनीहरूले १८६३ मा एउटा नयाँ मार्ग रोजे। उनी भन्छिन्, यो “एउटा मोहक भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूको मनलाई आफ्नो वशमा पार्छ, जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, जब तिनीहरूले भक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र शक्तिको सट्टा ठान्छन्; जब तिनीहरूले आफूलाई धनवान्, सम्पत्तिले परिपूर्ण, र कुनै कुराको अभाव नभएको ठान्छन्, जबकि वास्तवमा तिनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता परेको हुन्छ।”

उनी लाओदिकियाको अवस्थालाई पहिचान गरिरहेकी छिन्, जसलाई उनले र उनका पतिले सन् १८५६ मा घटित भएको भनेर पहिचान गरेका थिए। त्यसपछि उनीहरू सात वर्षसम्म परीक्षित भए, तर सन् १८६३ मा त्यो परीक्षामा असफल भए, र थिस्सलोनिकीहरूमा पावलको चेतावनी-सन्देशले जनाउने प्रबल भ्रम ल्याउने झूटो जग खडा गर्न आरम्भ गरे। थिस्सलोनिकीहरूमा पावलको चेतावनी प्रारम्भ र अन्त्य—दुवै अवस्थाको एडभेन्टवादका लागि एउटा लङ्गर हो, र मिलरको सपनासँग पूर्णतः मेल खान्छ, जसले एडभेन्टवादको प्रारम्भ र अन्त्य—दुवैलाई सम्बोधन गर्दछ। उनको सपनाले देखाउँछ कि जब सत्यका मौलिक रत्नहरू पुनर्स्थापित गर्ने कार्य पूरा हुन्छ, तब ती सत्यहरू एडभेन्टवादको प्रारम्भमा मध्यरात्रिको पुकारमा पहिलोपटक चम्केका बेला भन्दा दस गुना बढी उज्यालो भएर चम्कनेछन्। मिलरको बुझाइ अहिले उनले पहिलोपटक सत्यलाई चिनेका बेला भन्दा अझ बढी कसरी चम्किरहेको छ?

हबक्कूक अध्याय दुईका दुई पवित्र चार्टहरूमा धेरै सत्यताहरू प्रस्तुत गरिएका छन्। ती सत्यताहरू मिलरको सपनामा ती बहुमूल्य रत्नहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएका थिए, जो अन्ततः अन्तिम दिनहरूमा, मध्यरात्रिको पुकारभन्दा ठीक अघि, पुनर्स्थापित गरिने थिए। मिलरको सपनामा झ्यालबाट बाहिर लिएका नक्कली रत्नहरूले झूटा सिद्धान्तहरू दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो झूटो जग बसाल्नका लागि एडभेन्टवादभित्र ल्याइएका थिए, र साथै साँचो जगलाई

लुकाउनका लागि पनि; तर तिनले ती मानिसहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले झूटो जग निर्माण गर्ने झूटा सिद्धान्तहरूलाई छोड्न अस्वीकार गर्छन्। “द डेली” मूल जग बसाल्ने सत्यको विलियम मिलरको रूपरेखाको आधार-लंगर थियो, र अन्तिम दिनहरूमा “द डेली” ले, जसलाई मिलरले सही रूपमा पहिचान गरेझैं, केवल मूर्तिपूजकता मात्र होइन, तर झूटो जग उत्पन्न गर्ने विद्रोहको प्रतीक पनि जनाउँछ।

बाइबल, भविष्यवाणीको आत्मा, र इतिहास—सबैले साक्षी दिन्छन् कि १७९८ देखि १८४४ सम्मको न्याय-घडीको पुकार विलियम मिलरद्वारा पत्ता लगाइएर प्रस्तुत गरिएको सन्देशको घोषणा थियो। यही कारणले त्यस आन्दोलनलाई मिलराइट आन्दोलन भनिन्छ। तर्कसङ्गत रूपमा, त्यस आन्दोलनलाई अस्वीकार गर्नु भनेको १७९८ मा प्रकट गरिएको त्यस ज्योतिलाई अस्वीकार गर्नु हो, जसलाई दानिएलले ज्ञानको वृद्धिको रूपमा पहिचान गरेका थिए।

यशैयाले एप्रैमका मतवालाहरूको विषयमा बोल्छन्, र ती मतवालाहरूलाई यरूशलेमका मानिसहरूमाथि शासन गर्ने उपहास गर्ने मानिसहरूकै रूपमा चिनाउँछन्। यशैयाले तिनीहरू वास्तविक दाखमद्यले मतवाला भएका होइनन्, तर आत्मिक दाखमद्यले मतवाला भएका हुन् भन्ने स्पष्ट पार्छन्। बाइबलमा आत्मिक दाखमद्य सन्दर्भअनुसार या त सत्य शिक्षा हुन्छ या मिथ्या शिक्षा। एप्रैमका ती मतवालाहरू मिथ्या शिक्षाले मतवाला भएका छन्, जुन बेबिलोनको दाखमद्य हो, जसलाई प्रकाशको पुस्तकको अध्याय सत्रमा टायरकी वेश्याद्वारा तथा बेलशस्सरको अन्तिम भोज-उत्सवको रातद्वारा चित्रित गरिएको छ।

यशैयाले यरूशलेमका जनतामाथि शासन गर्ने तिरस्कारपूर्ण मानिसहरूमाथि आउने आत्मिक मतवालोपनका प्रभावहरू पहिचान गरे।

तिमीहरू आफैं ठाडिएर अचम्म मान; पुकारा गर, हो, पुकारा गर: तिनीहरू मतवाला छन्, तर दाखमद्यले होइन; तिनीहरू लडखडाउँछन्, तर मदिराले होइन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा खन्याउनुभएको छ, र तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गरिदिनुभएको छ; अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरू, अर्थात् दर्शन देख्नेहरूलाई उहाँले ढाकिदिनुभएको छ। अनि सबै दर्शन तिमीहरूका लागि एउटा मोहोर लागेको पुस्तकका वचनहरूजस्तै भएको छ, जुन मानिसहरूले एक जना शिक्षित मानिसकहाँ लगेर यसो भन्छन्, म बिन्ती गर्छु, यो पढिदेऊ; अनि उसले भन्छ, म सकिदैन; किनकि यसमा मोहोर लागेको छ: अनि त्यो पुस्तक अशिक्षित मानिसकहाँ लगेर यसो भनिन्छ, म बिन्ती गर्छु, यो पढिदेऊ: अनि उसले भन्छ, म शिक्षित छैनँ। यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, यस प्रजाले आफ्ना मुखले मेरो नजिक आउँछन्, र आफ्ना ओठहरूले मेरो आदर गर्छन्, तर आफ्नो हृदयलाई मबाट टाढा सारेका छन्, र मप्रतिको तिनीहरूको भय मानिसहरूका आज्ञाद्वारा सिकाइएको हो: यसकारण, हेर, म यस प्रजाका बीचमा एक अचम्मको काम, वास्तवमै एक अचम्मको काम र एक अद्भुत कार्य गर्न अघि बढ्नेछु: किनकि तिनीहरूका बुद्धिमान मानिसहरूको बुद्धि नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका सूझबूझवालाहरूको समझ लुकाइनेछ। धिक्कार तिनीहरूलाई, जसले आफ्नो सल्लाहलाई परमप्रभुबाट लुकाउन गहिरो खोज्छन्, र तिनीहरूका कामहरू अन्धकारमा हुन्छन्, अनि तिनीहरू भन्छन्, कसले हामीलाई देख्छ? र कसले हामीलाई चिन्छ? निश्चय नै तिमीहरूको सबै कुरा उल्ट्याउने प्रवृत्ति कुम्हालेको माटोजस्तै ठहरिनेछ: किनकि के बनाइएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेको विषयमा भन्नेछ, उसले मलाई बनाएन? अथवा के रचिएको वस्तुले आफूलाई रच्नेको विषयमा भन्नेछ, उसलाई कुनै समझ थिएन? यशैया २९:१४-१६।

बहिनी ह्याइटले यी पदहरू उद्धृत गर्नुहुन्छ र त्यसपछि थप्नुहुन्छ:

“यसको हरेक वचन पूरा हुनेछ। त्यहाँ यस्ता मानिसहरू छन्, जो परमेश्वरको सामु आफ्ना हृदयहरूलाई नम्र तुल्याउँदैनन्, र जो सिधा मार्गमा हिँड्दैनन्। तिनीहरूले आफ्ना वास्तविक अभिप्रायहरू लुकाउँछन्, र झूटलाई प्रेम गर्ने तथा झूट रच्ने पतित स्वर्गदूतसँग संगतिमा रहिरहन्छन्। शत्रुले आफ्नो आत्मा तिनै मानिसहरूमाथि राख्छ, जसलाई उसले आंशिक रूपमा अन्धकारमा भएका मानिसहरूलाई छल गर्न प्रयोग गर्न सक्छ। कतिपय प्रचलित अन्धकारले भरिँदै गइरहेका छन्, र सत्यलाई छोडेर भ्रमलाई अँगालिरहेका छन्। अगमवाणीले देखाएको दिन आइपुगेको छ। येशू ख्रीष्ट बुझिएका छैनन्। येशू ख्रीष्ट तिनीहरूका लागि एउटा दान्यकथा हुन्। पृथ्वीको इतिहासको यस चरणमा, धेरैले मतवाला मानिसहरूजस्तै व्यवहार गर्छन्। ‘तिमीहरू आफैं थामिएर अचम्म मान;

कराओ, हो, कराओ; तिनीहरू मतवाला छन्, तर दाखमघले होइन; तिनीहरू लरखराउँछन्, तर मदिराले होइन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा उँडेलिदिनुभएको छ, र तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गरिदिनुभएको छ। अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरू, अर्थात् द्रष्टाहरूलाई उहाँले ढाकिदिनुभएको छ।' आत्मिक मतवालापन धेरैमाथि छ, जो आफूहरू नै उच्च पारिने जन हुन् भनी ठान्छन्। तिनीहरूको धार्मिक विश्वास यस धर्मशास्त्रमा जस्तो चित्रित गरिएको छ, ठीक त्यस्तै छ। यसको प्रभावमा तिनीहरू सिधा हिँड्न सक्दैनन्। तिनीहरूले आफ्नो आचरणको क्रममा टेढा बाटाहरू बनाउँछन्। एकपछि अर्को लरखराउँदै यताउता डुल्छन्। प्रभुले तिनीहरूलाई ठूलो करुणाका साथ हेर्नुहुन्छ। सत्यको मार्ग तिनीहरूले जानेका छैनन्। तिनीहरू वैज्ञानिक षड्यन्त्रकारीहरू हुन्, र जसले स्पष्ट आत्मिक दृष्टिका कारण सहायता गर्न सक्थे र गर्नुपर्थ्यो, तिनीहरू आफैं धोका खाइरहेका छन्, र एउटा दुष्ट कार्यलाई थामिरहेका छन्।"

"यी अन्तिम दिनहरूका घटनाक्रमहरू चाँडै नै निर्णायक हुनेछन्। जब यी आत्मावादसम्बन्धी छलहरू वास्तवमा जे हुन् त्यही रूपमा प्रकट हुनेछन्,—अर्थात् दुष्ट आत्माहरूका गोप्य क्रियाकलापहरू,—तब तिनमा भूमिका निर्वाह गर्नेहरू आफ्ना होश गुमाएका मानिसहरूजस्ता हुनेछन्।

"यसकारण प्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'यस प्रजाले मुखले मेरो नजिक आउँछ, र आफ्ना ओठहरूले मेरो आदर गर्छ, तर तिनीहरूले आफ्नो हृदय मलाईबाट धेरै टाढा पारेका छन्, र मप्रतिको तिनीहरूको भय मानिसहरूका आज्ञाद्वारा सिकाइएको छ; त्यसैले, हेर, म यस प्रजामाझ एउटा अद्भुत कार्य गर्नेछु, अर्थात् एउटा अद्भुत कार्य र अचम्म; किनकि तिनीहरूका बुद्धिमान मानिसहरूको बुद्धि नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका विवेकी मानिसहरूको समझ लुकाइनेछ। धिक्कार तिनीहरूलाई, जो आफ्नो योजना परमप्रभुबाट लुकाउन गहिराइसम्म खोज्छन्, र तिनीहरूका कामहरू अन्धकारमा हुन्छन्, अनि तिनीहरू भन्छन्, कसले हामीलाई देख्छ, र कसले हामीलाई चिन्छ? निश्चय नै, तिमीहरूको सबै कुरा उल्ट्याउने चाल कुम्हारको माटोसमान ठहरिनेछ; किनकि के बनाइएको वस्तुले त्यसलाई बनाउनेको विषयमा भन्नेछ, उसले मलाई बनाएको होइन? अथवा के रचिएको वस्तुले त्यसलाई रच्नेको विषयमा भन्नेछ, उसलाई कुनै समझ थिएन?"

"मलाई यो देखाइएको छ कि हाम्रो अनुभवमा हामी यस्तो अवस्थसँग सामना गरिरहेका थियौं र गरिरहेका छौं। जस मानिसहरूले महान् ज्योति र अद्भुत विशेषाधिकारहरू प्राप्त गरेका छन्, तिनीहरूले आफूलाई बुद्धिमान ठान्ने अगुवाहरूका वचन ग्रहण गरेका छन्; ती अगुवाहरू प्रभुद्वारा अत्यन्त अनुगृहित र आशिषित भएका थिए, तर तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरका हातबाट अलग पारी शत्रुको पङ्क्तिमा उभ्याएका छन्। संसारलाई आकर्षक कुतर्कहरूले ढुबाइनेछ। एउटा मानव मनले, यी कुतर्कहरूलाई स्वीकार गरी, अन्य मानव मनहरूमा काम गर्नेछ, जसले परमेश्वरको सत्यका बहुमूल्य प्रमाणलाई झूटमा परिणत गर्दै आएका छन्। यी मानिसहरू पतित स्वर्गदूतहरूद्वारा छलिनेछन्, जबकि तिनीहरू विश्वासी र खवाला भई, जसरी हिसाब दिनुपर्नेहरू आत्माहरूका निम्ति जागा बसी हेरचाह गर्छन्, त्यसरी खडा हुनुपर्ने थियो। तिनीहरूले आफ्ना युद्धका हतियारहरू त्यागेका छन्, र बहकाउने आत्माहरूको कुरा सुनेका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरको सल्लाहलाई निष्फल तुल्याउँछन् र उहाँका चेतावनीहरू तथा हप्काइहरूलाई अलग पन्छाउँछन्, र निःसन्देह रूपमा शैतानकै पक्षमा उभिएर बहकाउने आत्माहरू र दुष्टात्माहरूका शिक्षाहरूमा ध्यान दिन्छन्।"

"आत्मिक मतवालापन अब त्यस्ता मानिसहरूमाथि आएको छ, जो कडा मदिराको प्रभावमा परेका मानिसहरूझैं लड्खडाइरहेका हुनु नपर्ने हो। अपराध र अव्यवस्था, छलकपट, धोका, र अन्यायपूर्ण व्यवहारले संसारलाई भरिपूर्ण बनाएका छन्, स्वर्गीय दरबारहरूमा विद्रोह गर्ने अगुवाको शिक्षाअनुसार।"

"इतिहास फेरि दोहोरिनु छ। निकट भविष्यमा के हुनेछ भन्ने कुरा म स्पष्ट रूपमा बताउन सक्थें, तर समय अझ आएको छैन। शैतानको कपटी युक्तिद्वारा मरेकाहरूका रूपहरू प्रकट हुनेछन्, र धेरैले झूटलाई प्रेम गर्ने र निर्माण गर्ने त्यस व्यक्तिसँग आफूलाई जोड्नेछन्। म हाम्रा मानिसहरूलाई चेतावनी दिन्छु कि ठीक हाम्रै बीचबाट केही जनाले विश्वासबाट विमुख हुनेछन्, बहकाउने आत्माहरू र दुष्टात्माहरूका शिक्षाहरूतर्फ ध्यान दिनेछन्, र तिनकै कारण सत्यको निन्दा गरिनेछ।" Battle Creek Letters, 123-125.

यशैया र सिस्टर ह्वाइटसमेत सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूलाई पहिचान गरिरहेका छन्। यी दिनहरूमा एडभेन्टवादका अगुवाहरू “निश्चय नै शैतानकै पक्षमा छन्, बहकाउने आत्माहरू र दुष्टात्माहरूका शिक्षाप्रति ध्यान दिंदै।” सिस्टर ह्वाइटले यो भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्नुहुन्छ जब उहाँ भन्नुहुन्छ, “जब यी आत्मावादी छलहरू वास्तवमा जे हुन् त्यही रूपमा प्रकट गरिनेछन्,—अर्थात् दुष्ट आत्माहरूका गुप्त क्रियाकलापहरू,—तब तिनमा भूमिका निर्वाह गरेका मानिसहरू आफ्ना मानसिक सन्तुलन गुमाएका मानिसहरूजस्ता हुनेछन्।” अन्तिम दिनहरूको इतिहासको त्यस बिन्दुमा, जब तिनीहरूको मदहोशी “दुष्ट आत्माहरूका गुप्त क्रियाकलापहरू” हो भनी प्रकट हुनेछ, एडभेन्टवादको नेतृत्व आफ्ना मानसिक सन्तुलन गुमाएका मानिसहरूजस्तो हुनेछ।

अन्तिम दिनहरूमा यरूशलेममा जनतामाथि शासन गर्ने ठट्यौलो गर्ने मानिसहरूको कार्यको एउटा अनमुद्रण-उद्घाटन हुन्छ। त्यो अनमुद्रण-उद्घाटन मिलरको स्वप्नमा दृष्टान्तस्वरूप देखाइएको थियो, जब मिलरले प्रार्थना गरे र त्यसपछि एउटा ढोका खोलियो। यो घटना उनले एक क्षणका लागि आफ्ना आँखाहरू बन्द गर्नु ठीक अघिबाटै हुन्छ, जसले एक लाख चवालीस हजारको मोहरबन्दी प्रक्रियाको ठीक अन्त्यलाई सूचित गर्दछ। ढोका खुल्नु भनेको व्यवस्थाकालहरूको परिवर्तनलाई जनाउँछ, र त्यस बिन्दुमा तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलन तेस्रो स्वर्गदूतको फिलाडेल्फियाली आन्दोलनमा रूपान्तरित हुन्छ।

यशैयाको उक्त अंशमा एफ्राइमका मतवालाहरूका दुष्ट कार्यको सार प्रस्तुत गरिएको छ, जो ती मानिसहरू हुन् जसले “विश्वासी पहेरेदारहरूका रूपमा उभिनु पर्ने थियो।” यो सार यसरी व्यक्त गरिएको छ: “निश्चय नै तिमीहरूले कुराहरूलाई उल्ट्याइपल्ट्याइ गर्नु कुम्हारको माटोसमान ठहरिनेछ; किनकि के बनाइएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेका विषयमा, उसले मलाई बनाएन, भनी भन्न सक्छ? अथवा आकार दिइएको वस्तुले आफूलाई आकार दिनेका विषयमा, उसलाई कुनै समझ थिएन, भनी भन्न सक्छ?”

मिलरद्वारा “the daily” लाई मूर्तिपूजक धर्म वा मूर्तिपूजक रोममध्ये कुनै एकको रूपमा गरिएको पहिचान अन्ततः शैतानको प्रतीक हो, किनकि शैतान र मूर्तिपूजक रोम दुवैलाई अजिङ्गरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“यसरी, जब कि अजिङ्गरले मुख्यतः शैतानलाई जनाउँछ, तब गौण अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो।”
The Great Controversy, 439.

अन्तिम दिनहरूमा यरूशलेममाथि शासन गर्ने मानिसहरूबारे बोल्दै, सिस्टर ह्वाइट यसो भन्नुहुन्छ: “कतिपय प्रचलित अन्धकारले व्याप्त भइरहेका छन्, र सत्यलाई एकातिर पन्छाएर भ्रान्तिलाई अँगालिरहेका छन्। अगमवाणीले आँल्याएको दिन आइपुगेको छ। येशू ख्रीष्टलाई बुझिएको छैन। येशू ख्रीष्ट तिनीहरूका लागि एउटा दन्त्यकथा हुनुहुन्छ।” सन् 1901 मा, जर्मनीका एडभेन्टवादका एक अगुवाले दानिएलको पुस्तकमा रहेको “the daily” सम्बन्धी धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको झूटा दृष्टिकोण प्रवेश गराउन थाले। त्यस दृष्टिकोणले “the daily” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थानसम्बन्धी सेवाकार्यलाई, अथवा त्यसै विचारको कुनै रूपान्तरलाई, जनाउँछ भनी पहिचान गर्छ। मैले “कुनै रूपान्तर” भन्छु, किनकि 1901 पछिको इतिहासभरि त्यस असत्यमा विभिन्न जोडहरू दिइएका छन्, तर ती झूटा दृष्टिकोणहरूले सधैं यही निष्कर्ष प्रकट गर्छन् कि “the daily” ले ख्रीष्टको कामको कुनै प्रकारलाई जनाउँछ।

अन्त्य-दिनहरूको एडभेन्टवादमा, “the daily” सम्बन्धी त्यो रत्नस्वरूप सिद्धान्त, जसलाई मिलरले शैतानी प्रतीकको रूपमा पहिचान गरेका थिए, ख्रीष्टको प्रतीक बनाइयो। सन् 1901 मा यो प्रस्तुत हुँदा, “the daily” शैतानको प्रतीक नभई ख्रीष्टको प्रतीक हो भन्ने दृष्टिकोणलाई अत्यन्त थोरैले स्वीकार गरे; तर 1930 को दशकसम्म आइपुग्दा, 2 Thessalonians, chapter two मा पाइने सत्यको शिराबाट मिलरले उत्खनन गरेका “the daily” सम्बन्धी सिद्धान्तरूपी त्यो रत्न, Leviticus twenty-six का “seven times” सन् 1863 मा अस्वीकार गरिएझैं, अस्वीकार गरियो। सन् 1863 देखि 1930 को दशकसम्मको इतिहासको कुनै बिन्दुमा, एडभेन्टवादले आफ्ना अगुवाहरू परिवर्तन गरिसकेको थियो, तर त्यसलाई त्यसले चिनेको थिएन।

“हे भाइहो, म तिमीहरूको संकट देख्छु, र फेरि म सोध्छु, के तिमीहरू, जो भूल गर्छौं, त्यस गलतिलाई सच्याउन कुनै प्रयत्न गर्छौं? आत्माहरू ठेस खाँदै अघि बढिरहेका हुन सक्छन्, अन्धकारमा हिँडिरहेका, किनकि तिमीहरूले आफ्ना खुट्टाका लागि सोझा बाटाहरू बनाएका छैनौ। यदि तिमीहरू भरोसाको पदहरूमा छौ भने, म तिमीहरूलाई झन् बढी गम्भीरतापूर्वक निवेदन गर्दछु—तिमीहरूका आफ्नै आत्माको खातिर र तिमीहरूलाई मार्गदर्शकका रूपमा हेर्नेहरूका खातिर—गरिएका हरेक गल्तीका लागि परमेश्वरको सामु पश्चात्ताप गर, र आफ्नो भूल स्वीकार गर।”

“यदि तिमीहरूले हृदयको हठलाई आश्रय दिन्छौ, र घमण्ड तथा आत्म-धार्मिकताद्वारा आफ्ना दोषहरू स्वीकार गर्दैनौ भने, तिमीहरू शैतानका परीक्षाहरूको अधीनमा छोडिनेछौ। जब प्रभुले तिमीहरूका त्रुटिहरू प्रकट गर्नुहुन्छ, त्यसबेला यदि तिमीहरूले पश्चात्ताप गर्दैनौ वा स्वीकारोक्ति गर्दैनौ भने, उहाँको प्रोविडेन्सले तिमीहरूलाई त्यही भूमिमाथि फेरि फेरि ल्याउनेछ। तिमीहरू समान प्रकृतिका गल्तीहरू गर्न छोडिनेछौ, तिमीहरू निरन्तर बुद्धिको अभावमा रहनेछौ, र पापलाई धार्मिकता, अनि धार्मिकतालाई पाप भन्नेछौ। यी अन्तिम दिनहरूमा प्रबल हुने छलहरूको भीडले तिमीहरूलाई चारैतिरबाट घेर्नेछ, र तिमीहरूले अगुवा परिवर्तन गर्नेछौ, तर तिमीहरूले त्यस्तो गरिसकेका छौ भन्ने पनि थाहा पाउनेछैनौ।” Review and Herald, December 16, 1890.

यरूशलेमका जनतामाथि शासन गर्ने उपहास गर्ने मानिसहरू, जो “विश्वासका पदहरूमा” रहेका मानिसहरू हुन्, तिनीहरूले “पापलाई धार्मिकता र धार्मिकतालाई पाप” भन्नेछन्, र “निश्चय नै, तिमीहरूको सबै कुरा उल्ट्याउने प्रवृत्ति कुम्हारको माटोजस्तै ठहरिनेछ; किनकि के बनाइएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेबारे यसो भन्छ र, उसले मलाई बनाएको होइन? वा के घडिएको वस्तुले आफूलाई घड्नेबारे यसो भन्छ, उसलाई केही समझ थिएन?” एडभेन्टवादका चार पुस्ताहरूभरि चलिरहेको क्रमिक विद्रोहमा, विश्वासका पदहरूमा रहेका तिनीहरूले आफ्ना अगुवाहरू बदल्छन्, र त्यो उनीहरूलाई थाहा हुँदैन। उनीहरूलाई त्यो थाहा हुँदैन, किनकि उनीहरूले आफ्ना त्रुटिहरूका प्रमाणहरूलाई क्रमशः र निरन्तर अस्वीकार गरेका छन्। त्यस क्रमिक विद्रोहमा “तिनीहरूका बुद्धिमान मानिसहरूको बुद्धि नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका विवेकी मानिसहरूको समझ लुकाइनेछ।”

तिनीहरूले सबै कुरालाई उल्ट्याइदिनेछन्, र पापलाई धार्मिकता तथा धार्मिकतालाई पाप भन्नेछन्। यस विद्रोहको प्रतीक “the daily” सम्बन्धी सिद्धान्त हो, जसलाई मिलरका लागि शैतानी प्रतीक मानिन्थ्यो, र जसलाई आज एडभेन्टवादले ख्रीष्टको प्रतीकको रूपमा पहिचान गर्दछ। जुन कुरा कहिल्यै विलियम मिलरका भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रयोगहरूको ढाँचा स्थापित गर्ने लङ्गर थियो, त्यही अब यरूशलेमका मानिसहरूमाथि शासन गर्ने घमण्डी मानिसहरूको मतवालोपनको प्रतीक बनेको छ। दानियलको पुस्तकमा “the daily” सँग सम्बन्धित प्रतीकवाद एडभेन्टवादको प्रारम्भमा मिलरको कारस्केटमा चिनिँदा सूर्यझैँ प्रखर चम्किएको थियो, तर अन्तिम दिनहरूमा त्यो सत्य दस गुणा बढी प्रखर चम्कन्छ, किनकि संख्या दस परीक्षाको प्रतीक हो, र प्राचीन इस्राएलका लागि दशौँ परीक्षा अन्तिम परीक्षा थियो।

आधुनिक फरिसीहरूले “ख्रीष्टका कामहरूलाई” “शैतानी शक्तिहरूसँग” “सम्बद्ध” गरेका छन्, र मूर्तिपूजकतालाई “परमेश्वरको पवित्र शक्ति” भनेर पहिचान गरेका छन्।

“फरिसीहरूले पवित्र आत्माको विरुद्ध पाप गरे। तिनीहरूको वाक्चातुर्यको प्रतिभा संसारका उद्धारकर्तालाई दुर्व्यवहार गर्न प्रयोग गरियो, र अभिलेख गर्ने स्वर्गदूतले तिनीहरूका वचनहरू स्वर्गका पुस्तकहरूमा लेखे। ख्रीष्टका कार्यहरूमा प्रकट भएको परमेश्वरको पवित्र शक्तिलाई तिनीहरूले शैतानी माध्यमहरूलाई अर्पण गरे। उहाँका अचम्मका कामहरूबाट तिनीहरू उम्कन सक्दैनथे, न त तिनलाई स्वाभाविक कारणहरूमा नै आरोपित गर्न सक्थे; त्यसैले तिनीहरूले भने, ‘यी त शैतानका कामहरू हुन्।’ अविश्वासमा तिनीहरूले परमेश्वरका पुत्रको विषयमा एक मानव प्राणीझैँ बोले। तिनीहरूका सामु गरिएका आरोग्यका कामहरू—यस्ता कामहरू, जुन कुनै मानिसले गरेका थिएन वा गर्न सक्दैनथ्यो—परमेश्वरको शक्तिको प्रकटता थिए; तर तिनीहरूले ख्रीष्टलाई नरकसँग मिलीभगत गरेको आरोप लगाए। हठी, उदासीन, फलामजस्तो कठोर हृदय भएका, तिनीहरूले सबै

प्रमाणप्रति आफ्ना आँखाहरू बन्द गर्ने निश्चय गरे, र यसरी तिनीहरूले अक्षम्य पाप गरे।” Manuscript Releases, volume 4, 360.

हामी अर्को लेखमा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा मोहोर हटाइएकै कारण प्रकट भएको ज्ञानको वृद्धिबारे हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।